

תת"ע 1619/02/15 - מדינת ישראל נגד יהושע ברקוביץ

בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה

תת"ע 1619-02-15 מדינת ישראל נ' ברקוביץ יהושע
תיק חיצוני:

בפני	כבוד השופטת מגי כהן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשם	יהושע ברקוביץ

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום לפיו בתאריך 15.01.15 בשעה 10:40 נהג הנאשם ברכב פרטי מ.ר 61-222-28 (להלן: "הרכב") בצומת הגדוד העברי ושדרות הרצל בעיר רמלה ולא ציית לתמרור 302 המוצב לפניו, בכך שלא נתן זכות קדימה לכלי רכב הבא או הנכנס אל הצומת בניגוד לתקנה 64(ד) + 22(א) לתקנות התעבורה תשכ"א - 1961.

בישיבת ההקראה שהתקיימה בתאריך 16.02.15 הודה הנאשם בנהיגה אך כפר בעובדות כתב האישום וטען שעמד בתמרור עצור.

פרשת תביעה:

מטעם המאשימה העיד:

קוזודי שמעון - מתנדב אשר ערך דו"ח.

העיד שהנאשם עצר בצומת אולם לא נתן זכות קדימה לרכב מסוג סוזוקי בלנו כסוף שהיה בצומת (להלן: סוזוקי), וכתוצאה מכך נאלץ הסוזוקי לעצור על מנת לאפשר לרכב הנאשם לעבור.

רס"ב קרנר שריה - סייר תנועה בתחנת רמלה אשר ערך מזכר.

העיד שהנאשם עצר בעצור המשיך בנסיעה ולא נתן זכות קדימה לרכב סוזוקי בלנו ובכך גרם לו להאט ולעצור.

מטעם ההגנה העידו:

הנאשם

סיפר שבמועד האירוע ראה את השוטרים עומדים, הפעיל את המצלמה בפלאפון והמשיך בנסיעה, עצר על פס לבן, המתין על מנת שהשוטרים יראו אותו עומד בצומת, התחיל להתקדם בנסיעה איטית לא ראה רכב וכאשר פנה ימינה עצר אותו שוטר.

בחקירתו הנגדית השיב הנאשם כי על פי הסרטון שאותו צילם בעת האירוע ניתן לראות חלק יחסי מהאירוע מכיוון שהמצלמה צילמה רק את הדרך קדימה, וכך לא ניתן לראות את התמונה המלאה.

לאחר ששמעתי את עדותם של עדי התביעה והנאשם, שקלתי את טענותיהם, התרשמתי מהופעתם בבית המשפט עינתי במסמכים שהוגשו ובסרטון הגעתי למסקנה כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום ואנמק:

אין מחלוקת בקיומו של תמרור 302.

אין מחלוקת לגבי המקום, הזמן והנהיגה.

אין מחלוקת כי רכבו של הנאשם עצר בקו העצירה.

אין מחלוקת לגבי מיקומו של עד התביעה והמרחק בו עמד ביחס לצומת.

הנאשם טוען שנתן זכות קדימה לרכב, ובכך לא עבר עבירה.

על פי לוח התמרורים כאשר מוצב תמרור 302 יש לעצור ולתת זכות קדימה לתנועה בדרך החוצה לרבות מסילה.

זכות קדימה הוגדר בסע' ההגדרות בתקנות התעבורה:

"אי מתן זכות קדימה - אי המשכת הנסיעה או התחלתה כאשר על ידי כך עלול הנוהג ברכב הנדרש, לתת זכות קדימה לנוהגים ברכב אחר לאלצם לסטות מקו נסיעתם או לשנות את מהירות נסיעתם".

בע"פ 10332/03 "מדינת ישראל נ' חיים בלייכר" קבע בית משפט עליון:

"מתן זכות קדימה על ידי המערער פירושה, בנסיבות העניין, הוא מתן זכות קדימה לרכב בעל הזכות, בהתחשב במרחק שלו מהצומת ובהתחשב במהירות נסיעתו, תהיה אשר תהיה המהירות. לשם קיום הזכות, על

החייב במתן זכות קדימה להמשיך ולעקוב אחרי הרכב בעל זכות הקדימה, על מנת להבטיח שהוא אמנם אינו מסכנו בכניסתו לצומת ובכך לא עמד המערער בענייננו".

כב' השופט עזרא קמא (מחוזי-מחוזי), ציין בע"פ 2531/01 רות שר קפלינסקי נ' מ"י:

"תקנה 64 (ד) שעניינה מתן זכות קדימה כאשר מוצב תמרור המחייב עצירה בכל מקרה, מחייבת עצירה לפני קו העצירה כשמסומן קו עצירה כאמור. ואולם אין די בכך, אלא על מי שחייב ליתן זכות קדימה לעצור "במקום שיוכל לראות את התנועה בדרך החוצה". אפשר שמי שנדרש ליתן זכות קדימה לפי תקנה 64(ד) - חייב לעצור לפי קו העצירה, אך אם ממנו לא ניתן לראות את התנועה בדרך החוצה - יעצור לפי הצורך כשהוא נדרש לעשות כן - גם אחרי קו העצירה, כדי ליתן זכות קדימה בדרך החוצה".

מעדותם של עדי התביעה ומהסרטון שצורף על ידי הנאשם עולה כי עדי התביעה יכלו להבחין היטב בביצוע העבירה.

יתרה מכך, על פי הסרטון הנאשם מגיע בנסיעה ועוצר ותוך כדי שהרכבים ברחוב הרצל חוצים הוא מתחיל את הנסיעה, נכנס לצומת ופונה ימינה.

כניסתו לצומת נעשתה תוך כדי שהרכבים נוסעים.

מעדותו של הנאשם ניתן להבין שהוא היה מרוכז במקום עמידתם של השוטרים שיבחינו שהוא אכן עוצר. יתרה מכך, מהסרטון עולה שכאשר נשאל הנאשם על ידי השוטר משמעות זכות הקדימה מסר הנאשם: **"לעצור על הפס עצירה למטה, עצירה מוחלטת ולהתקדם קדימה לפנות ימינה"** ובכך התעלם לחלוטין מההוראה לתת זכות קדימה.

מדבריו של הנאשם בסרטון, עולה כי הנאשם נותן דגש לפעולת ההתקדמות ולא לפעולה של מתן זכות קדימה.

אציין כי, הנאשם לא צילם תמונה רחבה של תנועת הרכבים במקום אלא רק את מה שהתרחש לפניו ולמרות זאת ניתן להבחין שהנאשם משתלב בתנועה תוך כדי שרכבים עוברים ולאחר שנעצר אז עובר רכב הבלנו.

הנתונים הנ"ל תומכים בגרסת עדי התביעה ומעידים כי הנאשם ביצע את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

לאור כל האמור, מצאתי לקבלת את גרסת התביעה הנתמכת אף בסרטון שהגיש הנאשם, וקובעת כי התביעה הוכיחה מעל כל ספק סביר את יסודות העבירה ומרשיעה את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"א טבת תשע"ו, 23 דצמבר 2015, במעמד הצדדים.

עמוד 3

